

ДНІПРОВСЬКЕ ЗЛЕДЕНІННЯ — максимальне материкове зледеніння у Східній Європі, що відбулося в середньому плейстоцені. Ін. назва — ріське зледеніння. Назву запропонував 1926 рос. геолог О. Павлов. Льодовик перекривав майже все Придніпров'я та значну частину бас. Прип'яті, у пд. напрямку він досягав гирла р. Ворскла (46° пн. ш.). Потуж. льоду на Пн., у центр. частині льодовик. щита досягала 3 км, побл. кінця льодовик. язика — 400–500 м. У розвитку дніпров. льодовика встановлено 3 гол. етапи: трансгресивний (наступаючий), регресивний (відступаючий) та стагнації (пасив. танення). Тривалість Д. з. за даними ізотоп. та термolumінесцент. методів — 280–260 тис. р. Впродовж його існував суворий континентал. клімат, рослин.

покрив був бідний (переважали ландшафти тундростепу та тундролісостепу), кількість опадів становила бл. 300 мм на рік. Дніпров. льодовик після свого відступу залишив товщу 3–5 м валун. глини (морени), а також водно-льодовик. та озерно-льодовик. піски і суглинки, численні льодовик. форми рельєфу: ози, ками, друмлини, моренні гряди.

Рекомендована література

1. Стратиграфія УРСР. Т. 11. Антропоген. К., 1989
2. Матошко А. В., Чугунный Ю. Г. Днепровское оледенение территории Украины. К., 1993.

В. М. Шовкопляс

Бібліографічний опис:

Дніпровське зледеніння / В. М. Шовкопляс // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22195>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).